

5. Egy francia kereskedőnél megállapították a védjegy-bitorlást, mert német árut árusított, melynek márkája egy német gyár védjegyét bitorlotta. A francia kereskedő azt állította, hogy jóhiszemű, mert ő az árut a valditól nem tudta megkülömböztetni. A bíróság ezt a védekezést nem fogadta el, mert az áru ára lényegesen olcsóbb volt és erről tudhatta, hogy más, silányabb árurol van szó. (Szajna kerületi törvényték). Sz—i.

**Jugoszláviában a valorizáció fogalma ismeretlen.** Noha a pénzegység az 1914. július 1-i értéknek alig  $\frac{1}{15}$ -öd részét teszi, a bíróságok szigoruan ragaszkodnak a „dinár = dinár” elvéhez.

*Az írásbeliséget mint érvényességi kelleket ingatlan elkötelezésénél Jugoszláviának a Magyarországtól elválasztott részeiben az 5200/1919. M. E. sz. magyar rendelet alapján alkalmazzák s figyelemmel vannak a m. kir. Kuria joggyakorlatára. Az erészbeli döntésekre még visszatérünk.*

### Német joggyakorlat.

**Polgári perut a kincstár ellen adóügyből kifolyóan.** Egy német gyáros a forgalmiadó törvény alapján visszatérítési igényt érvényesített 1922. októberben. Igényének 1923. októberben helyt adtak és visszatérítették részére az egy évvel előbb befizetett márkadsszeget. Időközben, amint ismeretes, a márka nagy értékzuhanása következett be. A gyáros a polgári bíróság előtt érvényesítette valorizációs igényét azon a címen, hogy a hivatalnok vétkes mulasztásából történt a visszautalás késői elintézése. A kincstár pergátló kifogását, hogy az ügy nem tartozik polgári perutra, mindhárom bíróság, végső fokon a Reichsgericht, elutasította azzal, hogy a vétkességre támasztott igény magánjogi igény és így a bíróságok hatáskörébe tartozik a felette való ítélkezés. (III. 290/24.).

**Viszontkereset exterritoriális személyek ellen.** Közismert dolog, hogy a követségi személyzet az exterritorialitás alapján a belföldi bíróságnál nem vonható perbe. Vítás ezzel kapcsolatban, hogy van-e helye viszongkeresetnek, ha a területenkivüliségét élvező személy lép fel perrel a belföldi bíróság ellen. A RG. most egy elé került ügyben hozott idevágóan döntést. Egy követségi titkár pert indított egy német autógyáros ellen automobil kiadása iránt és egyuttal ideiglenes intézkedés alapján az autó birtokába helyezkedett. A gyáros a kereset elutasítását és viszongkeresetileg az autó visszaadását kérte. Az első fok a keresetet elutasította és a viszongkeresetnek helyt adott; a felebbezési bíróság a viszongkeresetet az exterritorialitás alapján elutasította.

A Reichsgericht (II. 228/23.) az elsőbíróság álláspontját foglalta el a következő indokolással: A viszongkereset megengedettsége mindig az eset körülményeitől függ. Az adott esetben megállapítást nyert, hogy a felperes jogosulatlanul jutott az autó birtokába; ha ily körülmények között a felperes, területenkivüliség jogán a perbebocsátkozást megtagadná, az autó birtokában továbbra is jogosulatlanul megmaradna és az nem helyeselhető. A területenkivüliség nem vezethet odáig, hogy a belföldi alperes a belföldi bíróságot igénybevevő exterritoriális személlyel szemben védekezésében korlátoztassék; az alperes viszongkeresete csak azt